

De " BOSCHEN " en de " BOSCHUILEN van Meuseghem "

Ik stuitte toevallig op een klein artikel van de uitgave "Eigen schoon - de Brabanter" dd. 1927 van wijlen Henri van Dievoet, befaamd rozenkweker en gewezen burgemeester van Meise van 1891 - 1904, gefusilleerd door de Duitsers in WO I.

"Een man met zin voor folklore", zo herinneren de meeste hem nog.

We fronsen wel even de wenkbrauwen over zijn bijdrage, de bijnamen en spotnamen van de inwoners uit de streek rond Meise, omdat geen enkele naam is opgetekend bij "de Raadt" of "het Brabants sageboek. Vele van deze namen die hij weergeeft, komen uit de omgangstaal, andere namen hebben een zeer oud verleden .

Een paar vermeldingen :

"de afkloppers" van Brussegem omwille van de vele rammelingen tegen voorbijtrekkende vreemdelingen.

" de opgeslagen broeken van Breendonk" omdat ze met hun voeten steeds in het water stonden.

"De neusmakers" van Kapelle op den Bosch omdat de inwoners beweerden slimmer te zijn dan hun bureu.

" de Groeningen" van Meise wegens de vele bossen uit de omgeving

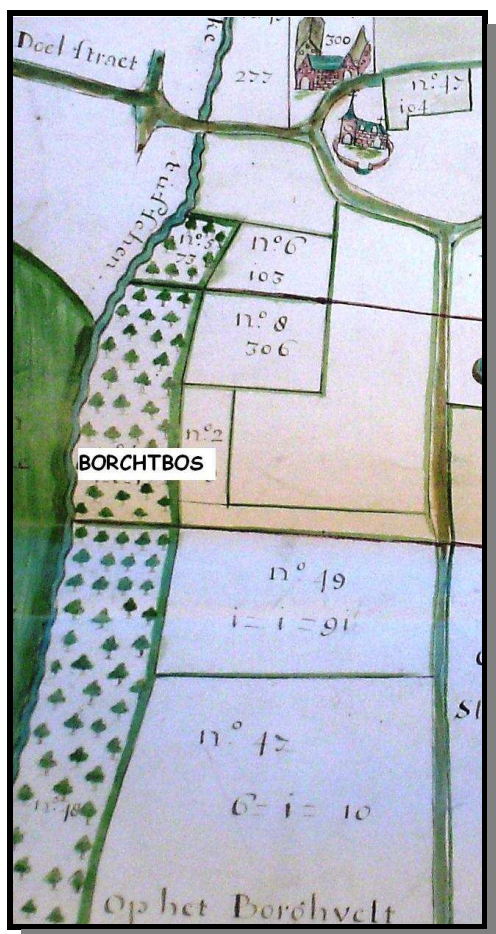

" de Bosuilen" van Meuzegem omwille van de veelvuldige bossen die hier eertijds waren.

Ik was ten zeerste verwonderd over, bossen ? hier in Meuzegem ?

Waar zijn nu die "bossen van Meuzegem" ; waar kan je een bos plaatsen in dit klein dorpje.

DE VERDWENEN BOSSEN

Bij het induiken van de archieven vonden we nog een paar bosjes terug.

Daarvoor moesten we meer dan 300 jaar terug gaan want op de militaire Ferrariskaart van 1770 zie je enkel het **Borgtbos**.

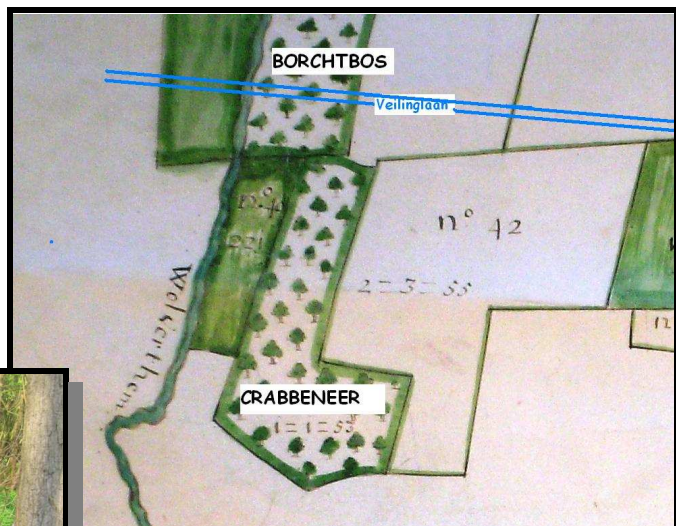

Dit eens zo prachtig smal bosje , gelegen langs de Valbeek en palend aan de Veilingbaan werd met één politiek pennentrek omgetoverd tot een stortplaats, die, nu meer dan 25 jaar geleden, met 2 meter aarde werd afgedekt.

Neerpoorten, een ontgonnen woestijn van biesbos, palend aan het Pitsemburgbos is volledig in cultuur gebracht, vermoedelijk bij het wegschenken van de woeste gronden door de Hertog van Brabant in 1251 nC.

De **Crabbeneer**, een bos beginnende aan de overzijde van de Veilingbaan en eindigend aan het Biesbos van Neerpoorten. Het toponiem verwijst naar een dijkversterking van vlechtwerk en palen langsheen de Valbeek.

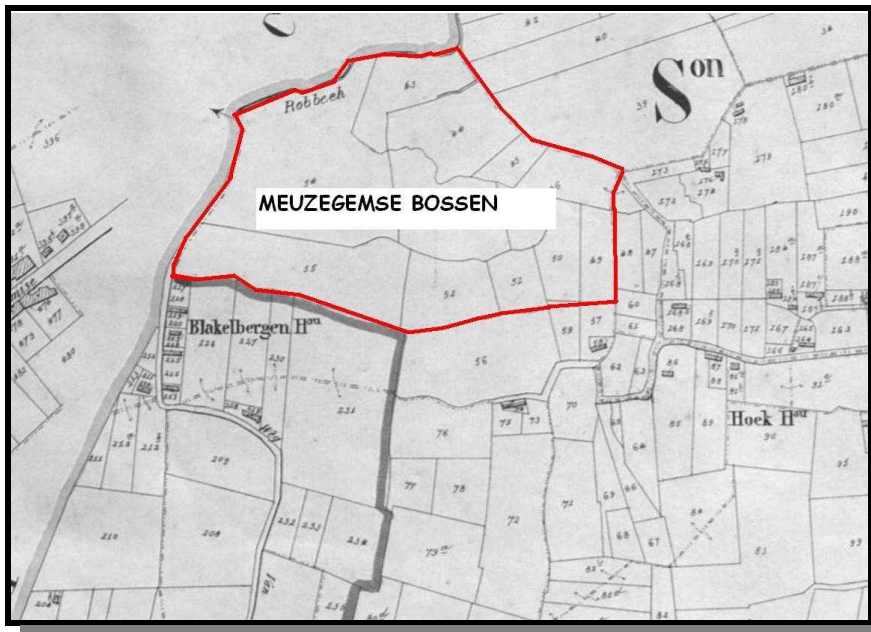
Het **Pitzenborgbos**, een bos gelegen bovenaan de Veilinglaan, liggend op het domein van Rossem.

Niets doet nu ons vermoeden dat hier ooit een bos lag, naast de oude Frankische weg die kwam vanuit Brussegem over Linthout, Hobosch en zo doorliep naar Londerzeel-Berg ; een uitweg zoekend om over de Rupel te geraken.

Enig speurwerk uit secundaire bronnen en uit de verzameling toponymie van M. Gillis Jans vernemen we waar **DE MEUZEGEMSE BOSSEN** lagen, nl .....in **Rossem!!!**

Net als een paar andere gemeenten, waar vroeger het bos overheerste, had zowel Rossem als Buggenhout, Dworp, Everbeek en Sint Job in 't Goor, de bijnaam van "Bosuilen".

Helemaal onderaan in Blakenbergen, in het laagste punt, gekneld tussen de Robbeek en het oude Affligems laat hof "van Overstraeten" op de grens van Merchtem en langs de noordzijde, de scheiding Meuzegem-Rossem en Rossem-Hoek.

Deze bossen waren de uitlopers van het Blakenbergbos. Op dit privé domein zijn nu de prachtige herenhoeve van WDP en de idyllisch woonst van Mr. de B. waar te nemen.

Om een aanvaardbare reden te vinden waarom we onze bossen in Rossem terug vinden, moeten we een plausibele verklaring vinden van onze parochiegrenzen. We moeten een vergelijking kunnen maken van de natuurlijke grenzen, de parochiegrenzen en de grenzen van het domein van Muzo".

Zoiets moet op een degelijke basis gebeuren, met bruikbare akten en oorkonden, toponymie en taal, geografie, archeologie en bodemonderzoek. Maar dit thema " Het domein van Muso " zullen we een ander keer aansnijden.

HET BLAKENBERG BOS.

20 ha bos gelegen onder Merchtem, op de noordelijke flank van Blakenbergen, naast Hobosch (hoog bos) soms ook Hobosch genaamd en daarmee verwarring stichtend.

Het bos bevat de bronnen van de Robbeek en men treft er verschillende bodems aan: van gedegradeerde zandleem op klei over alluviale leem en zandleem tot grijsbruine zandleem. Dit komt de facto ook tot uiting in de vegetatie : populier, kastagne, beuk, eik, es en berk. Dit zijn de boomsoorten die wijzen op een vroegere bestemming als

jachtgebied van een plaatselijke heer. En terecht vindt men hier nog de kleine bonte specht, de torenvalk, de holenduif, de steenuil en de bosuil. In 1986 liep er een bestemmingsvoorstel tot openbaar bosreservaat of openbaar natuurgebied.

De jacht in de bossen :

Meuseghem 1386 op bevel van de Hertog (jachtrecht) moesten de honden ingekort worden : dwz, er werd een teen van de rechter voorpoot afgeknipt, zodat de honden bij het loslopen, geen topsnelheden meer haalden en het onmogelijk was om konijnen in de bossen te pakken te krijgen. Zo werd Hein Hinnebeen , die land had in "de ketel" op de Windmolenkouter, daarvoor beboet met "10 plakaeten" omdat zijn hond "nyet ghecort was, ende onbepoet" hij moest het weten want het werd het werd afgekondigd "openbairlic in die kerke"

Het bos als schuiloord in roerige tijden.

Zo melden de jaarlijks kerkvisieten van de deken die de controle verrichtte op de parochies. Mieuseghem 1593 , inwoners vluchtten de bossen in voor de soldaten.

Meuseghem 1596, de pastoor woonde in de kerk, zonder zijn meid.

Meuseghem 1598, de pastoor moest binnen de 14 dagen de kerkvensters dicht maken, of voorzien van ruiten, anders mochten er geen diensten meer doorgaan.

Jagers en stropers :

Daar moeten we ook nog eens een artikel aan wijden.

Voorlopig hebben we maar een gevonden; Joannes Ludovicus Rampelbergh

Geboren in Meuzegem 01.01.1841 zoon van Willem Rampelbergh en Maria Anna van den Borre.

Hij huwde in Steenhuffel in 1875 met Maria Theresia de Mol dochter van Charel de Mol, een van de beruchte stropers uit de boskantstraat van Steenhuffel; (een paar maal zijn geweer in beslag genomen, een paar boetes + veroordeling wegens het bedreigen van een boswachter).

Jean Louis werd in augustus 1874 jachtwachter bij Jean Baptist van Bellingen, maar gaf na 1 PV te hebben opgesteld zijn ontslag om zich definitief te vestigen als pachter op de Brandewijnhoeve.

Willem de Ridder